

שלמה בן-צבי

ד"ש מארץ הקודש

שלמה בן-צבי, לשעבר הבעלים של "מקור ראשון" ו"מעריב", חוייב לשלם חוב של כ-2 מיליון שקל לדפוסי "הארץ"

| א/orן פרטיקן | 11.05.2015

למה בן-צבי, לשעבר המו"ל והעורך הראשי של "מקור ראשון" ו"מעריב", חוייב אתמול לשלם כשני מיליון שקל לחברת גרפופרינט בע"מ, מפעילה בית-דפוס מקבוצת "הארץ".

ע

לפני כחצי שנה הגישה חברת גרפופרינט, באמצעות עורכי-הדין זאב ליאונד ואלון נדב, תביעה לבית-משפט השלום בתל-אביב בדרישה לקבל חוב שהותירה אחריה חברת מקור ראשון המאוחד (הצופה) בע"מ עבור הדפסת העיתון "מקור ראשון" בחודשים הראשונים של שנת 2014. על-פי ההסכם שנכרגת בין גרפופרינט לחברת מקור-ראשון, בן-צבי העניק ערבות אישית בלתי חוזרת ובلتוי מותנית עד לסכום של שלושה מיליון שקל להבטחת התchia"ביזותיה של חברת מקור-ראשון.

בין דצמבר 2013 למרץ 2014 צברה חברת מקור-ראשון, לפי חישובי גרפופרינט, חוב בסך 1,799,949 שקל. למחרת פניות בית-הדים, מיאנה החברה לשלם ובהמשך נכנסה להילכי פירוק. גרפופרינט הגישה תביעה חוב לנאמן החברה, רוחן ברדי'ב, וזה החליט לאשר את הבקשה במלואה, אולם התשלום התעכב ולא היה ברור מתי יועבר הכספי לידי בית-הדף ואיזה שיעור ממנו יתקבל בפועל. על כן החליט בית-הדף לפנות לבן-צבי אישית, כערב לחובות החברה.

4. מפורטות החומר

4.1. החברה מתחייבת למסור לרופרינט את כל עמודי היררכיות והמנויים המופיעים להודפות בקשרות (אייטומט, אספומט, קווי טרייס ריליאן, במזדים המפורטים בסעיף A להמשך זה)

4.2. נושא זה בפומע, כי לאחר במצאת החומר חפייע להדפסה כמפורט בסעיף A להסכים וזה, פסור את רופרינט למטרות בלבד מון החפה והוא אחראי גוב עיבוב החפה והפיצה עב' אליו או סבור במצאת החומר תחול על חיבור בלבד, אך גם בסיפורו של איירו רופרינט תשדר לודיפת עמודים ומאז החומר בלבד, במאז לאישיות רופרינט ובוחש בערבי הלוחות אחרים. מצאת החומר לעזיו בחברה בתואם ללוי שיקע אמור, והנה תנאי פירוי בהסכים זה חירור לשורשו, ומזהו תנאי מוקם לפחות חמש שנים מהיום בהסכים זה.

4.3. רופרינט מתחייב כי לילוגנים המופיעים יודפסו בהתאם ללחות הזמינים תופיעות בסעיף A להמשך זה, וכך להשתווות החיבור על פ' טיעון 4 על כל סעיף המשמע שלל.

[להורד הקובץ \(PDF, 530KB\)](#)

בכתב התביעה מתואר כיצד בן-צבי התחמק פעמי אחר פעם מתשלום החוב. לפי בא-כוו של גרפופרינט, חרף הבתוותי החזרות ונשנות של בן-צבי לדאגן כי החוב יוחזר, בפועל דבר לא קרה. "בכונתי לדאגן שלא יחסר לכם מהתחייבות החברה לגרופרינט", כתב בן-צבי בשלב מסויים למנכ"ל החברה יוסי ויין, אך הכסף לא הגיע. בנובמבר האחרון החליט בית-המשפט לפנות לבית-המשפט.

בתגובה ל התביעה טען בן-צבי, באמצעות עו"ד לייה יבלונקה, כי על התביעה להיחות בין היתר בשל העדר סמכות מקומית של בית-המשפט. לגופו של עניין לא הבהיר בן-צבי את החוב והערבות, אך טען כי התביעה היא "טורידנית וקנטרנית", שכן התביעה יודעת כי בחודשים הקרובים צפואה היא לקבל מקופת הפירוק חלק ניכר מחוב החברה למשיבה".

השופט יair דלוגין דחה את טענות בן-צבי וקבע את התביעה. "יצוין כי בבקשתו לרשوت להגן, נמנע הנتابע מלפרט אילו סכומים אמרומים להתקבל בסוגרת הלילית הפירוק והסתפק בטענה כי מדובר בחלק ניכר מהחוב", כתוב בפסק דין. "רק מהמסמכים שהתובעת צירפה לאחר מכן בבקשתה ואשר לא נסתרו בתגובה הנتابע, הסתבר כי מדובר לכל היתר בשיעור של 59% מסכום החוב (אם תתקבל גרסה החברה לגבי סכומי החוב) ועד לכדי 31% בלבד מהחוב (אם יתקבלו כל תביעות החוב על מלאו סכום). אין מחלוקת כי עד היום טרם שולם סכום כלשהו לתובעת בגין החוב".

השופט דלוגין פסק כי על בן-צבי לשלם לרופרינט 1,799,949 שקל, בציירף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה, בנובמבר 2014, ועד לתשלום בפועל. בנוסף לכך חייב השופט את בן-צבי לשלם לבית-המשפט את אגרת המשפט וכן שכר טרחת עורכי-דין.

